ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1981

Vyhlásené: 10.08.1981 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

77

VYHLÁŠKA
ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky

ze dne 21. července 1981

o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky stanoví podle § 54 odst. 1 a § 58 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v dohodě s ministerstvem školství České socialistické republiky a s ostatními záčastněnými orgány:

ČÁST PRVNÍ
ODBORNÍ PRACOVNÍCI VE ZDRAVOTNICTVÍ

HLAVA PRVNÍ
ZDRAVOTNIČTÍ PRACOVNÍCI

§ 1
Kategorie a obory zdravotnických pracovníků

(1) Úkoly ve zdravotnictví plní zdravotničtí pracovníci těchto kategórií: lékaři, farmaceuti, zdravotničtí pracovníci s jiným vysokoškolským vzděláním, střední zdravotničtí pracovníci, nižší zdravotničtí pracovníci a pomocní zdravotničtí pracovníci.

(2) Zdravotničtí pracovníci jednotlivých kategorií vykonávají odbornou činnost v oborech, pro něž získali způsobilost k výkonu povolání.

(3) Bližší náplně činnosti jednotlivých kategorií a oborů zdravotnických pracovníků určuje ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo zdravotnictví“).

Lékaři

§ 2

Lékaři vykonávají činnost vyžadující vysokoškolské lékařské vzdělání, zejména poskytují léčebně preventivní péči o vytváření a ochranu zdravých životních podmínek včetně opatření proti vzniku a šíření přenosných nemocí a podílejí se na zdravotní výchově obyvatelstva, popřípadě na plnění pedagogických a výzkumných úkolů ve zdravotnictví.

§ 3

(1) Lékaří získávají způsobilost k výkonu povolání ukončením studia na vysoké škole ve studijních oborech všeobecné lékařství, dětské lékařství, hygiena, stomatologie. Na základě závazného stanoviska ministerstva zdravotnictví mohou títo lékaři získat způsobilost k výkonu

povolání v jiném studijním oboru než ve kterém ukončili řádné studium po doplnění znalostí řádným studiem na vysoké škole.[1])

(2) Lékaři, absolventi lékarské fakulty studijního oboru všeobecného lékařství, mohou vykonávat své povolání též v oborech dětské lékařství, hygiena, epidemiologie a mikrobiologie. Po doplnění znalostí v rozsahu určeném ministerstvem zdravotnictví i v oboru stomatologie.[2])

(3) Lékaři, absolventi lékařské fakulty studijního oboru hygiena, mají způsobilost k výkonu povolání především v oborech hygiena, epidemiologie a mikrobiologie a zásadně mohou vykonávat své povolání jen v těchto oborech. Se souhlasem krajského národního výboru mohou být tito lékaři též zařazováni podle kádrové situace do specializační průpravy pro získání specializace v oboru všeobecného lékařství.2)

(4) Lékaři, absolventi lékařské fakulty studijního oboru dětské lékařství, mají způsobilost k výkonu povolání především v péči o dítě. Organizace je může podle kádrové situace výjimečné převést k výkonu povolání lékaře v jiním oboru na základě závazného stanoviska ministerstva zdravotnictví, které současně určí potřebné podmínky.[2])

(5) Lékaři, absolventi lékařské fakulty studijního oboru stomatologie, mají způsobilost k výkonu povolání jen v péči o chrup, dutinu ústní a orgány s ní související.

Farmaceuti

§ 4

Farmaceuti vykonávají činnost vyžadující vysokoškolské farmaceutické vzdělání, zejména se zabývají přípravou a výrobou léčiv, jejich kontrolou, plánovitým zajišťováním a dispenzací, jsou odbornými poradci lékařů v oblsti léčiv a vybraných zdravotnícých potřeb a v oblasti účelné farmakoterapie, uplatňují se na speciálních pracovištích a v laboratořích zdravotnických zařízení a kontrolních a výzkumných ústavů ve zdravotnictví a podílejí se na zdravotní výchově obyvatelstva.

§ 5

(1) Faramceuti získávají způsobilost k výkonu povolání ukončením studia na vysoké škole ve studijních oborech všeobecná farmacie, klinická farmacie a technologická farmacie.[1])

(2) Farmaceuti, absolventi studijního oboru všeobecná farmacie, mají způsobilost k výkonu povolání především v zařízeních lékárenské služby a zdravotnického zásobování.

(3) Farmaceuti, absolventi studijního oboru klinická farmacie, mají způsobilost k výkonu povolání především na odděleních klinické farmakologie a nukleární medicíny nemocnic s poliklinikou, v biochemických, hematologických a toxikologických laboratořích, ve výzkumných ústavech, v zařízeních lékářské služby, při biologické kontrole léčiv a v laboratořích hygienické služby.

(4) Farmaceuti, absolventi studijního oboru technologická farmacie, mají způsobilost k výkonu povolání především ve farmaceutickém průmyslu, na specializovaných pracovištích lékárenské služby, nemocnic s poliklinikou, kontrolních a výzkumných ústavů, zařízení zdravotnického zásobování a hygienické služby.

(5) Organizace může podle kádrové situace výjimečně převést farmaceuty, absolventy jednotlivých studijních oborů, na jejich žádost k výkonu povolání v jiném oboru farmacie na základě závazného stanoviska ministerstva zdravotnictví a po doplnění znalostí řádným studiem.[1])

Zdravotničtí pracovníci s jiným vysokoškolským vzděláním

§ 6

Zdravotničtí pracovníci s jiným vysokoškolským vzděláním vykonávají podle svého odborného zaměření pedagogickou činnost ve středních zdravotnických školách, středních odborných učilištích zdravotnických, v Ústavu pro další vzdělávání středních zdravotnických pracovníků (dále jen „Ústav“) a při dalším vzdělávání pracovníků ve zdravotnictví nebo činnost spojenou s odborným vedením a organizováním práce středních zdravotnických pracovníků.

§ 7

(1) Způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka s jiným vysokoškolským vzděláním se získává ukončením studia na vysoké škole[1])

a) ve studijním oboru učitelství odborných předmětů pro střední zdravotnické školy,

b) ve studijním oboru péče o nemocné,

c) ve studijním oboru tělesná výchova a sport - rehabilitace.

(2) Zdravotničtí pracovníci s jiným vysokoškolským vzděláním, absolventi studijního oboru učitelství odborných předmětů pro střední zdravotnické školy a studijního oboru pedagogika - péče o nemocné, mají způsobilost vyučovat příslušné odborné předměty na středních zdravotnických školách, popřípadě vykonávat pedagogickou činnost v zařízeních pro výchovu a výuku a pro další vzdělávání zdravotnických pracovníků.

(3) Zdravotničtí pracovníci s jiným vysokoškoským vzděláním, absolventi studijního oboru péče o nemocné, mají způsobilost k výkonu povolání při odborném vedení a organizování práce středních zdravotnických pracovníků. Způsobilost k výkonu pedagogické činnosti v tomto oboru mohou získat po doplnění pedagogického vzdělání řádným studiem na vysoké škole.[3])

(4) Zdravotničtí pracovníci s jiným vysokoškolským vzděláním, absolventi studjiního oboru tělesná výchova a sport - rehabilitace, mají způsobilost k výkonu povolání při odborném vedení a organizování práce rehabilitačních pracovníků. Způsobilost k výkonu pedagogické činnosti v tomto oboru mohou získat po doplnění pedagogického vzdělání řádným studiem na vysoké škole.[3])

Střední zdravotničtí pracovníci

§ 8

(1) Střední zdravotničtí pracovníci vykonávají odbornou činnost vyžadující úplné střední zdravotnické vzdělání, a to podle povahy vykonávané práce buď samostatně nebo podle pokynů lékaře nebo farmaceuta, vedoucího středního zdravotnického pracovníka, popřípadě jiného vedoucího pracovníka.

(2) Střední zdravotničtí pracovníci vykonávají své povolání v těchto oborech: zdravotní sestra, dětská sestra, ženská sestra, dietní sestra, rehabilitační pracovník, asistent hygienické služby, zdravotní laborant, farmaceutický laborant, radiologický laborant, zubní laborant a oční optik.

§ 9

(1) Střední zdravotničtí pracovníci získávají způsobilist k výkonu povolání v jednotlivých oborech ukončením studia na střední zdravotnické škole nebo v příslušném studijním oboru na střední škole pro pracující při středním odborném učilišti zdravotnickém.[4])

(2) Způsobilost k výkonu povolání zdravotní sestri mají též absolventi vojenských zdravotnických škol, které vychovávají střední zdravotnické pracovníky.

(3) Povolání zdravotního laboranta jsou oprávněny vykonávat též osoby, které úspěšně absolvovaly nejméně čtyři semestry studia na lékařské fakultě, a povolání farmaceutického laboranta osoby, které úspěšně absolvovaly nejméně čtyři semestry studia na farmaceutické fakultě. Povolání zdravotní sestry jsou oprávněny vykonávat též osoby, které absolvovaly zkoušky z předmětů péče o nemocné při studiu učitelství odborných předmětů pro střední zdravotnické školy.

§ 10

(1) Střední zdravotničtí pracovníci vykonávají odbornou činnost v oborech, pro které získali způsobilost k výkonu povolání.

(2) Zdravotní sestry, dětské sestry a ženské sestry mohou v případě potřeby pracovat ve všech těchto oborech bez rozšíření způsobilosti k výkonu povolání, s výjimkou činnosti na porodním sále a ve funkci obvodní ženské sestry, které mohou vykonávat pouze ženské sestry, a činností na pracovištích poskytujících péči o novorozence, které mohou vykonávat pouze dětské sestry. Zdravotní sestry a ženské sestry vykonávající odbornou činnost v oboru dětská sestra jsou povinny absolvovat kurs psychologie a pedagogiky dítěte.

(3) Zdravotní sestry, dětské sestry, ženské sestry, dietní sestry, rehabilitační pracovníci, asistenti hygienické služby, radiologičtí laboranti a zubní laboranti mohou trvale pracovat v jiném oboru, než pro který získali způsobilost k výkonu povolání, v úsecích práce stanovených v příloze č. 6 této vyhlášky, jestliže do dvou let ode dne převedení na takový úsek práce vykonají na střední zdravotnické škole zkoušky z předmětů uvedených v této příloze.

Nižší zdravotničtí pracovníci

§ 11

(1) Nižší zdravotničtí pracovníci vykonávají odbornou činnost vyžadující střední, popřípadě jiné zdravotnické vzdělání pod vedením pracovníka s výšší odbornou kvalifikací.

(2) Nižší zdravotničtí pracovníci vykonávají své povolání v techto oborech: ošetřovatelka, pěstounka (dětská ošetřovatelka), zubní instrumentářka, masér, dezinfektor, laboratorní pracovník a pitevní laborant - preparátor.

§ 12

(1) Nižší zdravotničtí pracovníci získávají způsobilost k výkonu povolání

a) ukončením studia na zdravotnické odborné škole,[5]) nebo

b) absolvováním dlouhodobého kursu podle osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví, nebo

c) absolvováním tříletého učebního oboru[6]) zdravotník ve středním odborném učilišti zdravotnickém.

(2) Povolání nižšího zdravotnického pracovníka jsou oprávněny vykonávat též osoby, které absolvovaly na střední zdravotnické škole, popřípadě na lékařské nebo farmaceutické fakultě část studia určenou ministerstvem zdravotnictví.

Pomocní zdravotničtí pracovníci

§ 13

Pomocní zdravotničtí pracovníci vykonávají pod vedením pracovníků s vyšší odbornou kvalifikací činnost vyžadující zdravotnickou přípravu. Své povolání vykonávají v oboru sanitář pro jednotlivé úseky zdravotnických služeb stanovené ministerstvem zdravotnictví.[7])

§ 14

Pomocní zdravotničtí pracovníci získávají způsobilost k výkonu povolání absolvováním kursu podle osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví nebo dvouletého učebního oboru ve středním odborném učilišti zdravotnickém.[6])

HLAVA DRUHÁ
JINÍ ODBORNÍ PRACOVNÍCI VE ZDRAVOTNICTVÍ

§ 15

Vedle zdravotnických pracovníků plní úkoly ve zdravotnictví podle zásad účelné dělby práce též jiní odborní pracovníci.

§ 16

Jiní odborní pracovníci působící ve zdravotnictví získávají způsobilost k výkonu povolání studiem na školách poskytujících vysokoškolské, úplné střední nebo střední vzdělání jiného než zdravotnického směru a průpravou pro výkon práce ve zdravotnictví určenou ministerstvem zdravotnictví, pokud ji již nezískali studiem na vysoké nebo střední škole.

ČÁST DRUHÁ
DALŠÍ VZDĚLÁVÁNÍ ODBORNÝCH PRACOVNÍKŮ VE ZDRAVOTNÍCTVÍ

HLAVA PRVNÍ
SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 17

(1) Další vzdělávání odborných pracovníků ve zdravotnictví zahrňuje

a) specializační průpravu lékařů a farmaceutů,

b) nástupní praxi a pomaturitní specializační studium středních zdravotnických pracovníků,

c) speciální průpravu jiných odborných pracovníků s vysokoškolským vzděláním a pomaturitní studium jiných odborných pracovníků s úplným středním vzděláním pro výkon práce ve zdravotnictví podle přílohy č. 5 této vyhlášky,

d) průpravu pro výkon vedoucích funkcí ve zdravotnictví,

e) průpravu jiných odbornýchpracovníků pro výkon práce ve zdravotnictví,

f) soustavné zdokonalování znalostí odborných pracovníků ve zdravotnictví.

(2) Základní formou dalšího vzdělávání odborných pracovníků ve zdravotnictví je soustavné individuální studium a získávání znalostí a dovedností pod vedením kvalifikovaného pracovníka.

(3) Odborní pracovníci ve zdravotnictví jsou povinni plánovitě prohlubovat a zdokonalovat svoje odborné a ideologické znalosti po dobu výkonu svého povolání.

§ 18

Další vzdělávání odborných pracovníků ve zdravotnictví řídí ministerstvo zdravotnictví po dohodě s ministerstvem školství České socialistické republiky za odborné pomoci nebo prostřednictvím Institutu pro další vzdělávání lékařů a farmaceutů (dále jen „Institut“) a Ústavu. Přitom úzce spolupracuje s krajskými národními výbory a využívá též vzdělávacích zařízení zdravotnických organizací.

§ 19

V souvislosti s dalším vzděláváním odborných pracovníků ve zdravotnictví jsou vedoucí pracovníci na všech stupních řízení povinni:

a) zabezpečit a kontrolovat nástupní praxi, která je ukončena zhodnocením a zpracováním plánu dalšího rozvoje pracovníka,

b) vést pracovníky k všestrannému odbornému růstu, k zvyšování ideové a odborné úrovně jejich práce a k dodržování socialistické morálky,

c) zabezpečit zaškolení všech pracovníků, u nichž došlo ke změnám funkce, pracovní náplně nebo k přerušení odborné činnosti v oboru na dobu delší než pět let,

d) plánovitě řídit další vzdělávání odborných pracovníků ve zdravotnictví v souladu se závěry komplexního hodnocení a navrhovat je na odpovídající školicí akce,

e) zhonotit ideologický a odborný růst odborných pracovníků ve zdravotnictví a jeho výsledky promítat do jejich komplexního hodnocení.

HLAVA DRUHÁ
DALŠÍ VZDĚLÁVÁNÍ ZDRAVOTNICKÝCH PRACOVNÍKŮ

Oddíl první
Organizace a řízení

§ 20

(1) Institut, Ústav i krajské ústavy národního zdraví zabezpečující další vzdělávání zdravotnických pracovníků spolu vzájemně úzce spolupracují.

(2) Při plnění úkolů na úseku dalšího vzdělávání zdravotnických pracovníků spolupracuje Institut též s lékařskými fakultami a fakultou farmaceutickou a Ústav s vybranými středními zdravotnickými školami.

§ 21

Specializační průprava lékařů a farmaceutů a pomaturitní specializační studium středních zdravotnických pracovníků se koná zpravidla na pracovištích těchto pracovníků, pokud vyhovují požadavkům pro tyto účely. Je-li toho třeba, doplňuje se na pracovištích zvlášť určených pro tento účel v rámci kraje krajským národním výborem na návrh krajského odborníka příslušného oboru a školicími akcemi v Institu nebo Ústavu, popřípadě na školících místech určených ministerstvem zdravotnictví.

Oddíl druhy
Specializační průprava lékařů a farmaceutů

Obecná ustanovení

§ 22

(1) Specializační průpravou získává lékař a farmaceut specializaci I. stupně určenou pro výkon odborné činnosti. Po jejím dosažení může získat vyšší specializaci (specializaci II. stupně nebo nastavbovou specializaci) určenou pro výkon specializované činnosti.

(2) Lékaři a farmaceuti mohou získat specializaci I. a II. stupně v oborech uvedených v příloze č. 1 a nástavbovou specializaci v oborech uvedených v příloze č.; přílohy tvoří součást této vyhlášky.

(3) Absolvování specializační průpravy pro specializaci I. stupně je pro lékaře a farmaceuty vykonávající činnost ve stanovených oborech povinné. Zařazování do specializační průpravy pro získání vyšší specializace se provádí na základě komplexního hodnocení s přihlédnutím ke společenským potřebám zdravotnictví a ke zvláštním schopnostem a předpokladům uchazeče.

§ 23

(1) Do specializační průpravy pro získání specializace v některém z oborů uvedených v příloze č. 1 a 2 zařazují lékaře a farmaceuty krajské národní výbory, lékaře a farmaceuty pracující v ústředně řízených zdravotnických organizacích ministerstvo zdravotnictví, a lékaře a farmaceuty pracující mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené. Zařezení navrhuje organizace, k níž je lékař nebo farmaceut v pracovním poměru.

(2) Do specializační průpravy pro získání nástavbové specializace ve zvlášť úzkých specializačních oborech uvedených v příloze č. 3 zařazuje lékaře a farmaceuty ministerstvo zdravotnictví na základě návrhů krajských národních výborů, ústředně řízených zdravotnických organizací nebo příslušných ústředních orgánů. Ministerstvo zdravotnictví může zařadit lékaře nebo farmaceuta do specializační průpravy pro získání nástavbové specializace ve zvlášř úzkém oboru, i když není tento obor uveden v příloze č.3.

§ 24

(1) Specializační průprava pro specializaci I. stupn trvá dva a půl roku. Specializační průprava pro vyšší specializaci trvá tři až pět len; její délka je blíže určena ve specializačních náplních (§ 25).

(2) Do specializační průpravy započítává Institut jen dobu výkonu povolání lékaře nebo farmaceuta v ČSSR. Ministerstvo zdravotnictví může v jednotlivých připadech výjimečně započítat i práci lékaře nebo farmaceuta vykonanou v zahraničí.

§ 25
Rozsah znalosti

Základní rozsah odborných znalostí v jednotlivých specializačních oborech včetně znalostí potřebných z hlediska obrany státu, jakož i rozsah znalostí společenskovědních stanoví specializační náplně, které vydává ministerstvo zdravotnictví.

§ 26
Kvalifikační atestace

(1) Znalosti lékařů a farmaceutů získané v průběhu specializační průpravy se ověřují kvalifikační atestací před zkušební komisí Institutu, který určuje místo, termín a způsob vykonání kvalifikační atestace.

(2) Lékaře a farmaceuty doporučují ke kvalifikačním atestacím krajské národní výbory, lékaře a farmaceuty pracující v ústředně řízených zdravotnických organizacích ministerstvo zdravotnictví, a lékaře a farmaceuty pracující mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené.

(3) Po úspěšně vykonané kvalifikační atestaci vydává Institut diplom o specializaci.

Získávání specializací ve zvláštních případech

§ 27

Na návrh krajského národního výboru nebo ústředně řízené zdravotnické organizace Institu výjimečně zařadí lékaře nebo farmaceuta do specializační průpravy pro získání nástavbové specializace, i když získal specializaci I. stupně v jiném oboru, než u kterého je tato nástavbová specializace uvedena v příloze č. 2. Ministerstvo zdravotnictví tak činí, jde-li o nástavbovou specializaci uvedenou v příloze č. 3.

§ 28

Ministerstvo zdravotnictví může

a) povolit zařazení lékaře nebo farmaceuta přímo do specializační průpravy pro nástavbovou specializaci v oborech uvedených v přílohách č. 2 a 3, jestliže krajský národní výbor zajistí před vykonáním kvalifikační atestace pro nástavbovou specializaci doplnění znalostí ze specializační průpravy a vykonání kvalifikační atestace pro specializaci I. stupně příslušného oboru;

b) zhodnotit v odůvodněných případech postgraduální vzdělání lékaře nebo farmaceuta získané podle dřívějších předpisů a přiznat na jeho základě specializaci;

c) přiznat profesorům a docentům, u nichž obor, v němž získali vědeckopedagogický titul, odpovídá některému oboru, v němž lze získat vyšší specializaci, specializaci v tomto oboru; diplom o specializaci jim vydá Institut;

d) stanovit jiný termín nebo způsob vykonání kvalifikační atestace, především u nástavbových specializací ve zvlášť úzkých oborech uvedených v příloze č. 3;

e) přiznat specializaci na základě specializace získané v cizině, popřípadě určit rozsah doplnění znalostí potřebných k jejímu přiznání.

Oddíl třetí
Nástupní praxe a pomaturitní specializační studium středních zdravotnických pracovníků

§ 29
Nástupní praxe

(1) Další vzdělávání středních zdravotnických pracovníků začíná povinnou nástupní praxí, která umožňuje prohloubit a upevnit znalosti získané studiem.

(2) Nástupní praxe se koná na pracovištích zdravotnických zařízení, výzkumných ústavů a ústavů sociální péče, která poskytují středním zdravotnickým pracovníkům možnosti uplatnění v základní odborné činnosti, pro kterou získali způsobilost k výkonu povolání.

(3) Nástupní praxe trvá šest až dvanáct měsíců; její délku určí vedoucí pracoviště individuálně, a to podle osobních vlastností, školního prospěchu a výsledků práce absolventa v průběhu šestiměsíční nástupní praxe.

§ 30
Zařazení do pomaturitního specializačního studia

(1) Pomaturitním specializačním studiem získávají střední zdravotničtí pracovníci specializace, poprípadě vyšší specializace v úsecích práce uvedených v příloze č. 4 této vyhlášky.

(2) Do pomaturitního specializačního studia mohou být zařazeni střední zdravotničtí pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu povolání v příslušném oboru, popřípade mohou pracovat v jiném oboru nebo úseku práce za podmínek stanovených v § 10 odst. 2 a 3, mají tříletou praxi a pracují v úseku práce, v němž hodlají získat specializaci.

(3) Střední zdravotnické pracovníky zařazují do pomaturitního specializačního studia krajské národní výbory, střední zdravotnické pracovníky pracující v ústředně řízených zdravotnických organizacích ministerstvo zdravotnictví, a střední zdravotnické pracovníky pracující mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené. Zařazení navrhuje organizace, k níž je střední zdravotnický pracovník v pracovním poměru.

§ 31
Délka pomaturitního specializačního studia

(1) Pomaturitní specializační studium středních zdravotnických pracovníků trvá jeden až dva roky;[8]) jeho délka v jednotlivých úsecích práce je blíže určena ve specializačních nápních (§ 32) zdravotnického pracovníka v Československé socialistické republice, a to v úseku práce odpovídajícím zvolené specializaci. Ministerstvo zdravotnictví může v jednotlivých případech výjimečně započítat i práci středního zdravotnického pracovníka vykonanou v zahraničí.

§ 32
Rozsah znalostí

Základní rozsah odborných znalostí v jednotlivých úsecích práce, jakož i znalostí společenskovědních stanoví specializační náplně, které vydává ministerstvo zdravotnictví.

§ 33
Specializační zkoušky

(1) Znalosti středních zdravotnických pracovníků získané v průběhu pomaturitního specializačního studia se ověřují zkouškou před zkušební komisí Ústavu, který určuje místo, termín a způsob vykonání specializační zkoušky.

(2) Po úspěšně vykonané specializační zkoušce vydává Ústav vysvědčení o specializaci.

§ 34
Získávání specializací ve zvláštních případech

Ministerstvo zdravotnictví může

a) výjimečně zařadit středního zdravotnického pracovníka do pomaturitního specializačního studia ve zvlášť úzkém úseku práce, i když není uveden v příloze č. 4,

b) stanovit jiný termín nebo způsob vykonání specializační zkoušky,

c) přiznat specializaci na zákadě specializace získané v cizině, popřípadě určit rozsah doplnění znalostí potřebných k jejímu přiznání.

Oddíl čtvrtý
Jiné formy dalšího vzdělávání zdravotnických pracovníků

§ 35
Příprava pro výkon vedoucích funkcí

(1) Příprava vedoucích zdravotnických pracovníků - organizátorů určených ministerstvem zdravotnictví a jejich kádrových rezerv spočívá u lékařů v získání nástavbové specializace v oboru sociálního lékařství a organizace zdravotnictví, u farmaceutů v získání nástavbové specializace v oboru organizace a řízení farmacie a u středních zdravotnických pracovníků v získání vyšší specializace v úseku práce organizace a řízení práce středních zdravotnických pracovníků.

(2) Příprava pro výkon ostatních vedoucích funkcí určených ministerstvem zdravotnictví spočívá kromě splnění stanovených odborných kvalifikačních předpokladů v absolvování funkčního (doplnkového) kursu organizace a řízení zdravotnictví organizovaného Institutem nebo Ústavem, poprípadě z jejich pověření krajskými národními výbory. Funkční (doplňkový) kurs se zakončuje ověřením znalostí před komisí jmenovanou Institutem nebo Ústavem a o jeho absolvování vydává Institu nebo Ústav osvědčení.

§ 36
Příprava lékařů a farmaceutů pro speciální úseky činnosti

Pro lékaře a farmaceuty zaměřené na plnění ukolů ve speciálních úsecích činnosti organizuje Institut zvláštní školicí akce zakončené ověřením znalostí. O absolvování školicí akce vydává Institut osvědčení.

§ 37
Příprava středních zdravotnických pracovníků pro speciální úseky činnosti a funkce

(1) Pro střední zdravotnické pracovníky pořádá Ústav dlouhodobé školicí akce, jimiž se tito pracovníci připravují pro speciální úseky činnosti a pro výkon fukcí určených ministerstvem zdravotnictví.

(2) Školicí akce se zakončují ověřením znalostí. O absolvování školicí akce vydává Ústav osvědčení.

§ 38
Seminární školení

(1) K průběžnému zvyšování znalostí zdravotnických pracovníků pořádají zdravotnické organizace pravidelná seminární školení. Oraganizaci, rozsah a obsahové zaměření stanoví ministerstvo zdravotnictví.

(2) Účast zdravotnických pracovníků na seminárním školení je součástí jejich pracovních povinností.

§ 39
Školicí akce

(1) Ke zdokonalování znalostí zdravotnických pracovníků se pořádají krátkodobé školicí akce, zejména tématické kursy, funkční a doplňkové kursy, školení na školicích místech (stáže) a jiné

školicí akce k seznámení se speciálními a novými metodami práce a aktuálními úkoly ve zdravotnictví a k přípravě pro výkon fukcí.

(2) Školicí akce pořádá Institut nebo Ústav, popřípadě krajský ústav národního zdraví zpravidla podle programů schválených Institutem nebo Ústavem.

(3) Školicí akce může Institut nebo Ústav účelně kombinovat s řízeným a pravidelně ověřovaným samostatným studiem zdravotnických pracovníků, pro něž jsou akce organizovány.

§ 40
Periodické zdokonalování znalostí zdravotnických pracovníků

K zajištění pravidelného a všestranného doplňování znalostí zdravotnických pracovníků v jednotlivých oborech a úsecích práce se organizují akce periodického zdokonalování znalostí. Časové etapy, rámcový obsah a okruh pracovníků tohoto povinného zdokonalování znalostí určí ministerstvo zdravotnictví.

Oddíl pátý
Přezkoumávání způsobilosti zdravotnických pracovníků s vysokoškolským a úplným středním vzděláním

§ 41

(1) Odborné znalosti zdravotnických pracovníků s vysokoškolským a úplným středním vzděláním přezkoumávají příslušní okresní, krajští a hlavní odborníci.

(2) Zjistí-li okresní, krajští nebo hlavní odborníci při přezkoumávání znalostí závažné nedostatky ve výkonu povolání zdravotnických pracovníků uvedených v odstavci 1, navrhnou doplnění potřebných znalostí, popřípadě navrhnou krajskému národnímu výboru způsob jejich ověření. V případě potřeby lze současně přezkoumat i zdravotní způsobilost k výkonu povolání těchto zdravotnických pracovníků podle zvláštních předpisů,[9]) jakož i jejich morální a etické vlastnosti.

§ 42

Doplnění potřebných znalostí u zdravotnických pracovníků s vysokoškolským vzděláním organizuje Institut, u zdravotnických pracovníků s úplným středním vzděláním Ústav formou školení ve výukových základnách Institutu nebo Ústavu. Odborné znalosti ověřuje Institut (Ústav); o absolvování školení a ověření znalostí vydává hodnocení.

§ 43

(1) Návrh na ověření potřebných znalostí u zdravotnických pracovníků s vysokoškolským a úplným středním vzděláním pracujících v organizacích řízených národními výbory podávají příslušní okresní a krajští odborníci nebo ústavy národního zdraví. Pokud tito pracovníci pracují v ústředně řízených zdravotnických organizacích, podávají takový návrh hlavní odborníci nebo tyto organizace. Jestliže pracují mimo státní zdravotní správu, mohou návrh podat odborníci určení těmito orgány. Obdobné návrhy mohou podat i znalecké komise.[10])

(2) O povinnosti podrobit se ověření potřebných znalostí rozhoduje u zdravotnických pracovníků s vysokoškolským a úplným středním vzděláním pracujících v organizacích řízených národními výbory krajský národní výbor, u pracovníků pracujících v ústředně řízených zdravotnických organizacích ministerstvo zdravotnictví, a u pracovníků pracujících mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené.

§ 44

(1) O výsledku ověření odborných znalostí zdravotnických pracovníků s vysokoškolským a úplným středním vzděláním informuje Institut (Ústav) příslušné navrhovatele, jakož i organizace, k nimž jsou tito pracovníci v pracovním poměru.

(2) Ověřené nedostatky v odborných znalostech nebo v jiných předpokladech pro výkon povolání zdravotnického pracovníka mohou být důvodem pro opatření podle zvláštních předpisů.[11])

HLAVA TŘETÍ
DALŠÍ VZDĚLÁVÁNÍ JINÝCH ODBORNÝCH PRACOVNÍKŮ VE ZDRAVOTNICTVÍ

§ 45
Speciální průprava pro výkon práce ve zdravotnictví

(1) Jiní odborní pracovníci, kteří vykonávají činnost ve zdravotnictví, mohou kromě soustavného dalšího zvyšování kvalifikace ve svém oboru absolvovat pod vedením a podle pokynů vedoucích pracovníků speciální průpravu pro výkon práce ve zdravotnictví, zejména v úsecích stanovených v příloze č. 5 písm. A. Obdobně mohou získat jiní odborní spracovníci speciální průpravu pro výkon práce ve zdravotnictví formou pomaturitního specializačního studia podle přílohy č. 5 písm. B, popřípadě jinými formami. Zařazování do speciální průpravy pro výkon práce ve zdravotnictví se provádí na základě komplexního hodnocení s přihlédnutím ke společenským potřebám zdravotnictví a ke zvláštním schopnostem a předpokladům uchazeče.

(2) Rozsah znalostí jiných odborných pracovníků potřebných pracovníků potřebnýchpro výkon práce ve zdravotnictví podle jednotlivých kategorií i délku speciální průpravy stanoví ministerstvo zdravotnictví v náplních této průpravy.

(3) Speciální průpravu absolvují jiní odborní pracovníci při zaměstnání jednak pod vedením a podle pokynů vedoucích pracovníků, jednak v doplňovacích školicích akcích organizovaných Institutem, Ústavem, popřípadě krajským ústavem národního zdraví.

(4) Jiné odborné pracovníky do speciální průpravy pro výkon práce ve zdravotnictví zařazují krajské národní výbory, jiné odborné pracovníky pracující v ústředně řízených zdravotnických organizacích ministerstvo zdravotnictví, a jiné odborné pracovníky pracující mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené.

(5) Znalosti jiných odborných pracovníků získané v průběhu speciální průpravy pro výkon práce ve zdravotnictví se ověřují zkouškou, před zkušební komisí Institutu nebo Ústavu, které určují místo, termín a způsob zkoušky. O úspěšně vykonané zkoušce vydává Institut nebo Ústav osvědčení.

§ 48
Průprava pro výkon vedoucích funkcí

Průprava jiných odborných pracovníkůpro výkon vedoucích funkcí ve zdravotnictví určených ministerstvem zdravotnictví spočívá kromě splnění stanovených odborných kvalifikačních předpokladů v absolvování funkčního (doplňkového) kursu organizace a řízení zdravotnictví organizovaného Institutem nebo Ústavem, popřípadě krajskými národními výbory nebo ústředně řízenými organizacemi. Funkční (doplňkový) kurs se zakončuje ověřením znalostí před komisí jmenovanou Institutem nebo Ústavem; o jeho absolvování vydává Institut nebo Ústav osvědčení.

§ 47
Jiné školicí akce

Podle potřeby se jiní odborní pracovníci ve zdravotnictví zůčastňují seminárního školení, popřípadě dalších školících akcí samostatně nebo společně se zdravotnickými pracovníky.

ČÁST TŘETÍ
PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 48

(1) Způsobilost k výkonu povolání dentisty získaná podle dřívějších předpisů[12]) zůstává nedotčena.

(2) Dentisté poskytují ambulantní léčebně preventivní péči o chrup. Přitom jsou oprávněni ošetřovat chrup konzervačně a proteticky, provádět jednoduché extrakce zubů a kořenů a ošetřovat chronické záněty dásní. Zjistí-li, že je třeba lékařského výkonu, jsou povinni předat ošetřovaného k dalšímu odbornému ošetření, popřípadě mu toto ošetření zajistit.

§ 49

Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání a specializace zdravotnických pracovníků získané podle dřívějších předpisů v kategoriích a oborech uvedených v této vyhlášce, zůstávají nedotčeny.

§ 50

Lékaři, farmaceuti a střední zdravotničtí pracovníci, kteří jsou zařazeni v den počátku účinnosti této vyhlášky do specializační průpravy nebo do pomaturitního specializačního studia v oborech nebo úsecích práce, které se touto vyhláškou mění, mohou vykonat kvalifikační atestaci nebo specializační zkoušku podle dřívějších předpisů, a to do tří let ode dne počátku účinnosti této vyhlášky.

§ 51

(1) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů nástavbovou specializaci v oboru alergologie, mají nástavbovou specializaci v oboru lékařská uminologie.

(2) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci II. stupně v oboru hygieny a epidemiologie, mají nástavbovou specializaci v některém z těchto oborů: hygiena všeobecná a komunální, hygiena dětí a dorostu, hygiena výživy a předmětů běžného užívání, hygiena práce a nemoci z povolání nebo epidemiologie.

(3) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů další specializaci v oboru organizace a řízení zdravotnictví, mají nástavbovou specializaci v oboru sociálního lékařství a organizace zdravotnictví.

(4) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů další specializaci v oboru posudkového lékařství, mají nástavbovou specializaci v oboru posudkového lékařství.

(5) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci I. stupně a vykonávali k 1. lednu 1980 funkci obvodního lékaře, mohou do 31. prosince 1983 získat způsobilost k výkonu této funkce podle dřívějších předpisů.[13])

(6) Lékaři, kteří získali způsobilost k výkonu funkce obvodního lékaře podle dřívějších předpisů, mají specializaci I. stupně v oboru všeobecného lékařství. Diplom o specializaci jim vydá Institut.

§ 52

(1) Farmaceuti, kteří získali podle dřívejších předpisů nástavbovou specializaci v oboru řízení a ekonomiky lékárenské služby, mají nástavbovou specializaci v oboru organizace a řízení farmacie.

(2) Farmaceuti, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci I., popřípadě II. stupně v oboru výroby biologických léčiv, mají specializaci I., popřípadč II. stupně v oboru famraceutické technologie.

(3) Farmaceuti, kteří získali podle dřívějších předpisů nástavbovou specializaci v oboru farmakodynamiky, mají nástavbovou specializací v oboru farmakologie a toxikologie léčiv.

(4) Farmaceuti, kteří získali podle dřívějších předpisů nástavbovou specializací v oboru biologických a kontrolních metod, mají nástavbovou specializaci v oboru biologických a mikrobiologických kontrolních metod.

(5) Farmaceuti, kteří získali podle dřívějších předpisů nástavbovou specializaci v oboru biochemické a toxikologické analýzy, mají nástavbovou specializaci v oboru biochemické a toxikologické analytiky.

§ 53

Střední zdravotničtí pracovníci, kteří absolvovali vysokoškolské studium psychologie - péče o nemocné nebo pedagogika - péče o nemocné, mají specializaci v úseku práce ošetřovatelské péče a vyšší specializaci v úseku práce organizace a řízení práce středních zdravotnických pracovníků.

§ 54

Střední zdravotničtí pracovníci, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v úseku práce péče o chrup, mají specializaci v úseku práce stomatologické péče.

§ 55

Jiní odborní pracovníci ve zdravotnictví, kteří podle dřívějších předpisů v Ústavu absolvovali dvouleté kvalifikační studium kontrolorů, mají pomaturitní specializační studium v úseku činnosti kontroly zdravotnických zařízení.

ČÁST ČTVRTÁ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 56

Ve výjimečných případech může ministerstvo zdravotnictví převést absolventa lékařské fakulty studijního oboru hygiena na jeho žádost k výkonu povolání lékaře v jiném oboru, než stanoví § 3 odst. 3, a zároveň určit podmínky, na něž se toto převedení váže.

§ 57

(1) Tato vyhláška se vztahuje i na zdravotnické pracovníky vykonávající zdravotnické povolání mimo zdravotnická zařízení a orgány řízené a spravované národními výbory a ministerstvem zdravotnictví, s výjimkou dalšího vzdělávání zdravotnických pracovníků teoretických oborů.

(2) Úkoly, které podle této vyhlášky příslušejí ministertvu zdravotnictví a národním výborům, plní v jiných odvětvích orgány stanovené zvláštními předpisy vydanými v dohodě s ministerstvem zdravotnictví.

(3) Pro zdravotnické služby v oboru ozbrojených sil a bezpečnostních sborů platí tato vyhlášky, pokud příslušní ministři nestanoví jinak.

§ 58

Zrušuje se vyhláška č. 72/1971 Sb., o zdravotnických pracovnících, a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění vyhlášky č. 4/1978 Sb.

§ 59

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1981.

Ministr:

Prof. MUDr. Prokopec CSc. v. r.

Príloha č. 1
zákona 77/1981 Zb.

Specializace lékařů a farmaceutů

A. SPECIALIZACE LÉKAŘŮ

a) Lékaři mohou získat specializaci I. stupně v oboru
hygiena a epidemiologie

b) Lékaři mohou získat specializaci I. a II. stupně v těchto oborech:
anesteziologie a resuscitace
dermatovenerologie
gynekologie a porodnictví
chirurgie
interní lékařství
klinická biochemie
lékařská mikrobiologie
neurologie
oftalmologie
ortopedie
otorinolaryngologie
patologická anatomie
pediatrie
psychiatrie
radiodiagnostika
radioterapie
stomatologie
urologie
všeobecné lékařství

B. SPECIALIZACE FARMACEUTŮ

Farmaceuti mohou získat specializaci I. a II. stupně v těchto oborech:
farmaceutická analytika
farmaceutická technologie
klinická farmacie
lékárenství

Príloha č. 2
zákona 77/1981 Zb.

Nástavbové specializace lékařů a farmaceutů

A. NÁSTAVBOVÉ SPECIALIZACE LÉKAŘŮ

Po dosažení specializace I. stupně mohou lékaři získat nástavbovou specializaci v těchto oborech:

Dermatovenerologie

dětská dermatovenerologie
hygiena práce a nemoci z povolání

Gynekologie a porodnictví

fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace
klinická onkologie
sociální lékařství a organizace zdravotnictví

Hygiena a epidemiologie

epidemiologie
hygiena dětí a dorostu
hygiena práce a nemoci z povolání
hygiena všeobecná a komunální
hygiena výživy a předmětů běžného užívání
sociální lékařství a organizace zdravotnictví

Chirurgie

dětská chirurgie
fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace
klinická onkologie
nukleární medicína
posudkové lékařství
sociální lékařství a organizace zdravotnictví
tělovýchovné lékařství
traumatologie pohybového ústrojí

Interní lékařství

diabetologie
dorostové lékařství
fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace
gastroenterologie
hematologie a transfúzní služba
hygiena práce a nemoci z povolání
kardiologie
klinická onkologie
nukleární medicína
posudkové lékařství
přenosné nemoci
revmatologie
sociální lékařství a organizace zdravotnictví
tělovýchovné lékařství
tuberkulóza a respirační nemoci

Neurologie

dětská neurologie
fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace
hygiena práce a nemoci z povolání
posudkové lékařství

Ortopedie

fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace
tělovýchovné lékařství
traumatologie pohybového ústrojí

Otorinolaryngologie

foniatrie

Príloha č. 3
zákona 77/1981 Zb.

Nástavbové specializace lékařů a farmaceutů ve zvlášť úzkých oborech

A NÁSTAVBOVE SPECIALIZACE LÉKAŘŮ

Po dosažení specializace I stupne mohou lékaři získat nastavbove specializace zejmena v těchto zvlast uzkych oborech

Anesteziologie a resuscitace

biomedicinska kybernetika

Dermatovenerologie

kolektivni dermatologie
lekařska imunologie

Gynekologie a porodnictví

biomedicinska kybernetika
detska gynekologie
lekařska genetika
perinatologie
sexuologie

Hygiena a epidemiologie

hygiena zarizeni

Chirurgie

biomedicinska kybernetika
cevni chirurgie
kardiochirurgie
neurochirurgie
ortopedická protetika
plasticka chirurgie
plicni chirurgie
stomatologicka chirurgie

Interni lékařství

biomedicinska kybernetika
endokrinologie
geriatrie
klinicka farmakologie
lekařska imunologie
lekařska genetika
nefrologie

Klinická biochemie

biomedicinska kybernetika
lekařska imunologie

Lékařská mikrobiologie

lekarska bakteriologie
lekařska imunologie
mikrobiologie zivotniho prostředí
lekařska parazitologie
lekařská virologie

Neurologie

biomedicinska kybernetika
geriatrie

Ortopedie

ortopedická protetika

Otorinolaryngologie

audiologie
dětská otorinolaryngologie

Pediatrie

biomedicínská kybernetika
endokrinologie
klinická farmakologie
lékařská imunologie
lékařská genetika
nefrologie

Psychiatrie

biomedicínská kybernetika
gerontopsychiatrie
léčení alkoholismu a jiných toxikomanií
sexuologie

Radiodiagnostika

biomedicínská kybernetika

Stomatologie

stomatologická chirurgie

Urologie

dětská urologie

Všeobecné lékařství

biomedicínská kybernetika
geriatrie

B. NÁSTAVBOVÉ SPECIALIZACE FARMACEUTŮ

Po dosažení specializace I. stupně mohou farmaceuti získat nástavbové specializace zejména v těchto zvlášť úzkých oborech:

Farmaceutická analytika

biochemická a toxikologická analytika
biologické a mikrobiologické kontrolní metody

Farmaceutická technologie

laboratorní diagnostika
léčivé rostliny
organopreparáty a mikrobiologické a imunobiologické přípravky
radioaktivní přípravky
technologie lékových forem
technologie přírodních a syntetických léčiv

Klinická farmacie

biochemická a toxikologická analytika
biologické a mikrobiologické kontrolní metody
farmakologie a toxikologie léčiv
farmakologie a toxikologie veterinárních léčiv
radioaktivní přípravky

Lékárenství

farmakologie a toxikologie léčiv
veterinární farmacie
galenická farmacie
laboratorní diagnostika
léčivé rostliny

Príloha č. 4
zákona 77/1981 Zb.

Specializace a vyšší specializace středních zdravotnických pracovníků

A. SPECIALIZACE STŘEDNÍCH ZDRAVOTNICKÝCH PRACOVNÍKŮ

Střední zdravotničtí pracovníci jednotlivých oborů mohou získat pomaturitním specializačním studiem specializaci v těchto úsecích práce:

Zdravotní sestra

anesteziologie, resuscitace a intenzívní péče
instrumentování na operačním sále
nukleární medicína
ošetřovatelská péče o dospělé
ošetřovatelská péče v psychiatrii
sociální služba
stomatologická péče
zdravotní výchova obyvatelstva

Dětská sestra

anesteziologie, resuscitace a intenzívní péče
instrumentování na operačním sále
ošetřovatelská péče o děti
ošetřovatelská péče v dětské psychiatrii
sociální služba
stomatologická péče
výchovná péče
zdravotní výchova obyvatelstva

Ženská sestra

anesteziologie, resuscitace a intenzívní peče
instrumentování na operačním sále
ošetřovatelská péče o ženu
sociální služba
zdravotní výchova obyvatelstva

Dietní sestra

poruchy výživy a výměny látek
zdravotní výchova obyvatelstva

Rehabilitační pracovník

léčba prací
léčebná tělesná výchova

Asistent hygienické služby

epidemiologie
hygiena dětí a dorostu
hygiena práce
hygiena všeobecná a komunální
hygiena výživy a předmětů běžného užívání
hygiena záření
zdravotní výchova obyvatelstva

Zdravotní laborant

hematologie a transfúzní služba
histologie
klinická biochemie
laboratorní metody v genetice
laboratorní metody v hygieně
laboratorní metody v hygieně práce
laboratorní metody v hygieně záření
laboratorní metody v lékařské imunologii
laboratorní metody v lékařské mikrobiologii
nukleární medicína

Farmaceutický laborant

farmaceutická analytika
lékárenství
technologie léků
zásobování zdravotnickými potřebami

Radiologický laborant

nukleární medicína
radiodiagnostika
radioterapie

Zubní laborant

čelistní ortopedie
fixní náhrady
snímatelné náhrady

Oční optik

optometrie

B. VYSŠÍ SPECIALIZACE STŘEDNÍCH ZDRAVOTNICKÝCH PRACOVNÍKŮ

Střední zdravotničtí pracovníci mohou získat vyšší specializaci v organizaci a řízení práce středních zdravotnických pracovníků po dosažení specializace v některém z těchto úseků práce:

anesteziologie, resuscitace a intenzívní péče
epidemiologie
hygiena dětí a dorostu
hygiena práce
hygiena všeobecná a komunální
hygiena výživy a předmětů běžného užívání
hygiena záření
léčba prací
léčebná tělesná výchova
ošetřovatelská péče o děti
ošetřovatelská péče o dospělé
ošetřovatelská péče v dětské psychiatrii
ošetřovatelská péče v psychiatrii
ošetřovatelská péče o ženu
sociální služba

Príloha č. 5
zákona 77/1981 Zb.

Špeciálna príprava a pomaturitné špecializačné štúdium iných odborných pracovníkov v zdravotníctve

A. ŠPECIÁLNA PRÍPRAVA INÝCH ODBORNÝCH PRACOVNÍKOV S VYSOKOŠKOLSKÝM VZDELANÍM NA VÝKON PRÁCE V ZDRAVOTNÍCTVE	
Iní odborní pracovníci s vysokoškolským vzdelaním	získavajú špeciálnu prípravu na výkon práce v zdravotníctve najmä v týchto úsekoch činnosti: biomedicínska kybernetika farmaceutické analytické metódy farmaceutické technologické postupy hospodársko-technické služby

hygiena životného a pracovného prostredia
kádrová a personálna práca
klinická psychológia
kontrola v zdravotníckych zariadeniach
sterilizácia, dezinfekcia, dezinsekcia a deratizácia
technická spolupráca v odboroch nukleárnej medicíny, rádiodiagnostiky a rádioterapie
vedecko-technické informácie
vyšetrovacie metódy v hygiene
vyšetrovacie metódy v klinickej biochémii
vyšetrovacie metódy v lekárskej mikrobiológii
vyšetrovacie metódy v parazitológii
zdravotnícke právo
zdravotnícka štatistika

B. POMATURITNÉ ŠPECIALIZAČNÉ ŠTÚDIUM INÝCH ODBORNÝCH PRACOVNÍKOV V ZDRAVOTNÍCTVE S ÚPLNÝM STREDNÝM VZDELANÍM NA VÝKON PRÁCE V ZDRAVOTNÍCTVE

Iní odborní pracovníci s úplným stredným vzdelaním získavajú prípravu na výkon práce v zdravotníctve pomaturitným špecializačným štúdiom najmä v týchto úsekoch činnosti:

hospodársko-technická služba
hygienický dozor
kádrová a personálna práca
kontrola v zdravotníckych zariadeniach
laboratórne vyšetrovacie metódy v biochémii
laboratórne vyšetrovacie metódy v hygiene
laboratórne vyšetrovacie metódy v hygiene práce
laboratórne vyšetrovacie metódy v mikrobiológii
laboratórne vyšetrovacie metódy v toxikológii
liečba prácou
ortopedická protetika
psychologické laboratórium
radiačná hygiena
sociálna služba

Príloha č. 6
zákona 77/1981 Zb.

Možnosti preradenia stredných zdravotníckych pracovníkov na iné úseky práce

Úseky práce, v ktorých môžu pracovať strední zdravotnícki pracovníci, ak do dvoch rokov odo dňa preradenia na takýto úsek vykonajú na strednej zdravotníckej škole skúšky z uvedených predmetov:

Z odboru	Do odboru	Na úseku práce	Skúšky z predmetov
zdravotná sestra	rehabilitačný pracovník	úsek fyzikálnej terapie rehabilitačného oddelenia nemocnice s poliklinikou (ďalej len „NsP") a odborného liečebného ústavu	fyzikálna terapia
		liečba prácou	liečba prácou
	asistent hygienickej služby	protiepidemické odd. hygienickej stanice (ďalej len „HS")	epidemiológia právne náuky
		odd. hygieny práce HS	hygiena práce právne náuky
		odd. hygieny výživy a predmetov bežného používania HS	hygiena výživy právne náuky
		odd. hygieny detí a dorastu HS	hygiena detí a dorastu právne náuky
		odd. hygieny všeobecnej a komunálnej HS	hygiena všeobecná a komunálna právne náuky
	rádiologický laborant	všetky rtg. odd. NsP po zaškolení v odbornom minime	rádiologická fyzika rádiodiagnostika

Z odboru	Do odboru	Na úseku práce	Skúšky z predmetov
detská sestra	rehabilitačný pracovník	úsek fyzikálnej terapie rehabilitačného odd. NsP a odborného liečebného ústavu	fyzikálna terapia
		liečba prácou	liečba prácou
	asistent hygienickej služby	protiepidemické odd. HS	epidemiológia právne náuky
		odd. výživy a predmetov bežného používania HS	hygiena výživy právne náuky
		odd. hygieny detí a dorastu HS	hygiena detí a dorastu právne náuky
ženská sestra	rehabilitačný pracovník	úsek fyzikálnej terapie rehabilitačného odd. NsP a odborného liečebného ústavu	fyzikálna terapia
		liečba prácou	liečba prácou
diétna sestra	asistent hygienickej služby	odd. hygieny výživy a predmetov bežného používania HS	hygiena výživy právne náuky
rehabilitačný pracovník	zdravotná sestra	v celej šírke odboru	teória ošetrovania chorých starostlivosť o chorých
asistent hygienickej služby	zdravotnícky laborant	laboratóriá HS	mikrobiológia
rádiologický laborant	zdravotná sestra	všetky odborné poliklinické pracoviská	choroby vnútorné starostlivosť o chorých
	asistent hygienickej služby	odd. radiačnej hygieny HS	hygiena práce právne náuky
zubný laborant	zdravotná sestra	zubné oddelenie polikliniky	mikrobiológia epidemiológia a hygiena starostlivosť o chorých

1) Zákon č. 39/1980 Sb., o vysokých školách.
Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 89/1980 Sb., o soustavě studijních oborů a o délce řádného studia na vysokých školách.
Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 109/1980 Sb., o přijímaní ke studiu na vysokých školách.
Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 110/1980 Sb., o studiu na vysokých školách.

2) § 54 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

3) Zákon č. 39/1980 Sb.
Vyhláška č. 109/1980 Sb.
Vyhláška č. 110/1980 Sb.

4) § 9 a 11 zákona č. 63/1978 Sb., o opatřčních v soustavě základních a středních škol.

5) § 12 zákona č. 63/1978 Sb.

6) § 13 zákona č. 63/1978 Sb.

7) Směrnice č. 27/1972 Věst. MZ ČSR, o náplní činností středních, nižších a pomocných zdravotnických pracovníků.

8) § 4 vyhlášky ministerstva školství České socialistické republiky č. 102/1979 Sb., kterou se stanoví nomenklatúry studijních oborů na středních odborných učilištích, gymnáziích, středních odborných školách, konzervatořích, středních školách pro pracující, odborných školách, na středních školách pro mládež vyžadující zvláštní péči a soustava učebních oboru na středních odborných učilištích, a o studiu na nich.

9) Vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 42/1966 Sb., o poskytování léčebné prevontivní péče.
Směrnice č. 49/1967 Věst. MZ, o posuzování zdravotní způsobilosti k práci, ve znění směrnic č. 17/1970 Věst. MZ ČSR.

10) § 77 odst. 6 zákona č. 20/1966 Sb.

11) § 46 odst. 1 pís. e) zákonníku práce (úplné znění č. 55/1975 Sb.).

12) Vládní nařízení č. 25/1951 Sb., o dentistech.
Vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 44/1966 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění vyhlášky č. 90/1967 Sb.

13) Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 72/1971 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.